

første Vurdering til Grundskyld efter Lovens Ikrafttræden.

Til § 3.

Saalænge Ejendommen er uforandret i Areal, er Grundbeløbet lig Grundværdien ved Nulpunkt vurderingen.

Udstykkes Ejendommen, maa dens Grundbeløb deles, og denne Deling foreslaas foretaget rent mekanisk efter det indbyrdes Forhold mellem de ved Udstykningsvurderingen ansatte Grundværdier for de ved Udstykningen fremkomne Dele af den samlede Ejendom. Herved undgaar man, at Vurderingsmyndighederne skal skønne over det indbyrdes Værdiforhold ved Nulpunkt vurderingen af de ved Udstykningen fremkomne Lodder, et Skøn, der vil kunne være vanskeligt og usikkert, navnlig naar der ligger et længere Tidsrum mellem Nulpunkt vurderingen og Udstykningen. At dette Usikkerhedsmoment er fjernet, vil ogsaa kunne være en stor Fordel for Køber og Sælger ved Fastsættelsen af Vilkaarene ved Parcel-salget.

Hvor Sammenlægning finder Sted ved Tilkøb af en Parcel eller paa anden Maade, sammenlægges de sammenlagte Ladders Grundbeløb.

Til § 4.

Reglen om, at Værdien ved Vurdering til Grundskyld og Ejendomsskyld skal fastsættes uden Hensyntagen til den paa Ejendommen hvilende Grundstigningsskyld, er en nødvendig Følge af, at en væsentlig Del af Værdistigningen inddrages under Beskatning.

Ved Opgørelsen af en Ejendoms Værdi til Beregning af Formueskat, Afgift af Arv og Gave, Stempelafgift og Tinglysningsafgift findes det derimod rimeligt, at Grundstigningsskylden tages i Betragtning, og man har derfor foreslaaet, at der, hvor Ejendomsskyldsværdien skal lægges til Grund ved Beregningen af disse Afgifter, foretages et Fradrag i Ejendomsskyldsværdien for Grundstigningsskyldsbyrden, hvilket Fradrag man af praktiske Grunde har sat til det Beløb, hvoraf Grundstigningsskylden paa det paagældende Tidspunkt beregnes.

Til § 5.

Hvor Bekostningen til Grundforbedringsforanstaltninger forskudsvis er udredet af det offentlige, f. Eks. hvor en Kommune forskudsvis har udredet Udgifterne til et

Kloakanlæg eller til Istandsættelse af en Vej, som Kommunen har overtaget, har man fundet det rimeligt, at $\frac{3}{4}$ af den hver af de paagældende Ejendomme paa hvilende aarlige Ydelse til Renter og Afdrag af Bekostningen afkortes i det Beløb, der svares af Ejendommen i Grundstigningsskyld.

Under Hensyn til, at Bortfaldet af Fradrag for Forbedring i Henhold til § 3, Nr. 4, i Lov Nr. 352 af 7. August 1922, naar det først bortfalder efter Udløbet af den der nævnte 30-Aars Frist, i visse Tilfælde vil kunne have en Grundværdistigning (= det bortfaldne Fradragbeløb) til Følge, uden at Bekostningen til Forbedringen kan anses vederlagt gennem den Udbytteforøgelse, Forbedringen har medført, har man yderligere fundet det rigtig, at der aabnes Mulighed for en Forlængelse af den nævnte 30-Aars Frist.

Til § 6.

Af Hensyn til den Betydning, det vil have, at de første Grundbeløb er rigtige, foreskrives det her, at Vurderingsraadene ved den første Vurdering til Grundskyld af en Ejendom efter denne Lovs Ikrafttræden, forinden Ansættelsen ved Nulpunkt vurderingen opføres som Grundbeløb, skal berigtige mulige Fejl ved Ansættelsen af mere formel Karakter, f. Eks. med Hensyn til det Areal, der er lagt til Grund for Vurderingen, samt eventuelle Fejl med Hensyn til selve Værdiansættelsen. Over de opførte Grundbeløb kan der klages til Skyldraadet og Over-Skyldraadet efter Reglerne i Lov Nr. 352 af 7. August 1922, ligesom disse Raad af egen Drift kan ændre Grundbeløbet i Overensstemmelse med Reglerne i nævnte Lov.

Til § 7.

Med Hensyn til Grundstigningsskyldens Forfaldstid og Optrædning er der her foreslaaet de samme Regler, som gælder for Ejendomsskylden og Grundskylden til Staten, jfr. Lov Nr. 352 af 7. August 1922 § 9.

Til §§ 8 og 9.

Bestemmelserne i Forslagets § 8 om, hvilke Ejendomme og Arealer der er fritagne for Grundstigningsskyld, falder i det Hele sammen med den ved Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendomsskatter § 14, 1. Stk., givne Fritagelse for kommunal Grundstigningsskyld.